

OPUÅ TÅŠNÅ•NEOHROÅ½ENÅ•

StÅ™eda, 03 Åºnor 2021

MÅ›j blog na FB si zaklÅ›dÅ› na tom, Å½e si na nic nehraje. Jak to je, tak to je. KdyÅ½ jsem v p*deli, tak s plnou parÅ›dou. A jÅ› jsem velkÅ› parÅ›dnice. Jak si velectÅ›nÅ© obecnstvo uÅ½ rÅ›ilo poÅ›imnout. Celejch pÅ›t let uÅ½ pÅ›iu o svÅ½ch pÅ›ide povstÅ›nÅ›ch z popela a upÅ™mÅ›mnÅ› jsem doufala, Å½e uÅ½ se z toho bordelu nebudu muset nikdy hrabat. JenÅ½e myslÅ›m dokud se Å•lovÅ›k definitivnÅ› nevyhrabe z toho brajglu, kterej mÅ› v sobÅ›, to smetiÅ›tÅ›, popeliÅ›tÅ› strachÅ›, masek a obran svÅ›tem, nikdy, nikdy, nikdy to nebude dobrÅ½.

Å½ivot do nÅ›s totiÅ½ vidÅ›.

Je jedno, kolik zÅ›vÅ›sÅ› zatÅ›hnete, kolik rolet stÅ›hnete a kolik zdÅ› postavÅ›te.

Å½ivot do vÅ›s vidÅ› jak do sklenice bez brusu a dokud se nevycÅ›dÅ›te do vysokÅ½ho lesku, bude vÅ›m posÅ›lat do cesty pÅ™esnÅ› takovÅ½ lidi, kterÅ½ vÅ›m to tam pÅ›knÅ› rozhrabou.

Tu hromadu, kolem kterÅ½ chodÅ›te po Å›piÅ•kÅ›ich a sobÅ› i vÅ›m kolem tvrdÅ›te, Å½e vÅ›m nevadÅ›.

Å½e poÅ™Å›dek potÅ™ebu je jen blbec.

Inteligent se vyznÅ› v chaosu. Ho*no. NormÅ›lnÅ› a spokojenej Å½ivot se na smeÅ›Å›ku Å½Å›t nedÅ›.

A tak mi poslal do cesty nÅ›moÅ™nÅ›ka, kterej se pÅ›l roku tvÅ›il jako lÅ©k na vÅ›echno. CoÅ½ by bezpochyby byl... kdybych jÅ› netrpÅ›la chorobou, kterou si mÅ› Å½u vylÅ©it jen sama.

PÅ™ijel a zaboÅ™il nÅ› do nejslabÅ›ho mÅ›sta, kterÅ½ naÅ›jel a nÅ› kolikrÅ›jt ho tam otoÅ›il.

MoÅ½nÅ› si ani nevÅ›iml jak hluboko zaÅ›al a kolik krve v noci vyteklo. Jako kdyÅ½ potratÅ› dÅ›tÅ›, o kterÅ©m jsi nevÅ›dÅ›la. NeÅ•ekanÅ› bolest na kterou se nestihneÅ› pÅ™ipravit.

JeÅ›tÅ› jsi "to" nestihla chtÅ›t ani milovat a uÅ½ tÅ› to bolÅ›.

Ztratit nÅ›co, jeÅ›tÅ› pÅ™ed tÅ›m, neÅ½ zjistÅ› jak to chutnÅ›.

Vlastně bych Á™ekla, Á¾e vÁdÁl
proÁ to dÁlÁi.

Aby nÁim uÁjetÁ™il pozdÁjÁiÁ- trÁipenÁ-.

Je to fakt sekÁiÁ•.

Tohle z
jinejch chlapÁ leze mnoho let a holkáim pak uÁ¾ nezbyde Á•as na to, aby
Áily hledat jinam to, po Á•em jejich srdce touÁ¾Á-.

JÁi uÁ¾ ten Á•as taky
nemÁim.

MÁim mášÁ-ce, dny, a moÁ¾nÁi pÁir hodin na to, abych zjistila, co
vlastně chci a co z má½ch pevnÁ½ch tvrzenÁ- jsou jen ÁitÁ-t pÁ™ed vlastnÁ-
slabostÁ-.

Ale to není- tvÁj problÁm nÁimoÁ™nÁ-ku. Tohle jái uÁ¾ mála má-t dÁivno
vyÁ™eÁienÁ½.

NezlobÁ-m se na tebe.

Tak dlouho jsem odklÁdala tohle
rozhodnutÁ-, aÁ¾ jsi máš pÁ™ed nÁj prostÁ postavit.

ZlobÁ-m se na sebe, Á¾e
jsem vÁ•era nenaÁla uspokojivou odpovÁÁ• na otÁizku, kterou jsi mi poloÁ¾il.

BuÁ• jái, nebo...

PokračovÁinÁ- asi pÁ™Á-ÁitÁ. KdyÁ¾ nevykrvÁicÁ-m ouplnÁ.
LouÁÁ- se s vÁimi, novÁi, panÁ- HamletovÁi.

PS. MyslÁ-m, Á¾e je to poprvÁ½ v Á¾ivotÁ, kdy máim pocit, Á¾e za tenhle prÁser nemÁÁ¾e chlap.

LOVE YOU ALL,

NoÁnÁ-k NeohroÁ¾enÁ©
Á½eny